

Smutná víla

Modrotisk

1. Ptám se lidí, co smutnou vílu vidí stát
tam za pultem za skříní výkladní,
ptám se kamarádů svých, znám možná pravdu celou,
srdce jí teď pláčem zní.

R: Říkám: vyměň jednou, krásko, za svůj pláč smích,
život časem zaplaší tvůj splín,
zažeň můru letní, stále bývá tvůj stín,
vyměň, krásko, pláč za smích.

2. Ráno v pět tě vidím uplakanou u výkladu stát,
on chodí s dámou, zamával ti, vím,
jsi stále stejně hezká, i taková se hodí,
nechci, aby zůstal z tvojí krásy dým.

R:

R: